

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Vidieva Olga, reprezentată de avocata Negru Cristina,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vidieva Olga împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Azil și Apatridie, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva deciziei din 17 iunie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 3ra-698/24

NR. PIGD 2-24071923-01-3ra-01102025)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – jud. Gh. Stratulat
Curtea de Apel Centru – jud. V. Sîrbu, A. Braga, A. Cașcaval

18 februarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Vidieva Olga, reprezentată de avocata Negru Cristina,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. În data de 02 iulie 2024 Vidieva Olga a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Azil și Apatridie, solicitând anularea deciziei nr.3071/24/DAA din 18.06.2024, prin care a fost respinsă cererea de azil; constatarea faptelor invocate de către Vidieva Olga ca fiind admisibile pentru acordarea protecției umanitare în conformitate cu art. 19 al Legii nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că prin decizia nr.3071/24/DAA din 18 iunie 2024, emisă de Direcția azil și integrare (DAI) a Inspectoratului General pentru Migrație, a fost decisă neacordarea lui Vidieva Olga a statutului de refugiat și i-a fost refuzată cererea de azil, aceasta fiindu-i comunicată la 18 iunie 2024.

3. La derularea procedurii administrative a comunicat că nu poate să revină în Federația Rusă, nici în Ucraina, deoarece are frică pentru viața sa, iar motivul fricii sale este că nu se simte în siguranță.

4. Autoritatea pârâtă, prin decizia emisă a constatat că situația în Federația Rusă nu prezintă un pericol atât pentru viața și securitatea acesteia în cazul întoarcerii în țara de origine, cu care nu este de acord și solicită anularea acesteia.

5. Reclamanta Vidieva Olga și-a întemeiat acțiunea pe următoarele prevederi legale: articolele 16, 17, 19, 42, 48, 51, din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, art. 219 Cod administrativ.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin hotărârea din 05 februarie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată înaintată de Vidieva Olga a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

7. La data de 06 februarie 2025 avocata Negru Cristina, în interesele apelantei Vidieva Olga, a contestat cu apel hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani

din 05 februarie 2025, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

8. Prin decizia din 17 iunie 2025 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de avocata Negru Cristina, în interesele apelantei Vidieva Olga și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 05 februarie 2025.

9. Curtea de Apel a reținut că, în speță, obiectul controlului judecătoresc îl constituie decizia nr. 3071/24/DAA din 18 iunie 2024, prin care a fost respinsă cererea de azil.

10. Totodată, obiect al examinării îl constituie și pretențiile subsecvente ale reclamantei privind constatarea faptelor invocate de către Vidieva Olga, ca fiind admisibile pentru acordarea protecției umanitare în conformitate cu art. 19 al Legii nr. 270.

11. Instanța de apel a notat că prima instanță just a concluzionat despre netemeinicia acțiunii, dispunând respingerea acesteia, soluția fondului având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită

12. Instanța de apel a remarcat că, circumstanțele învederate de către reclamantă/apelantă în cererea privind acordarea protecției pe teritoriul Republicii Moldova, nu constituie temei real și întemeiat pentru admiterea și satisfacerea acesteia, or, cercetând starea de fapt, nu s-au constatat în raport cu solicitanta Vidieva Olga, careva temeri bine întemeiate și justificate, care ar confirma eventuala persecutare a acesteia pe motiv de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, precum și nu a fost probat faptul că ultima s-ar afla în afara țării a cărei cetățenie o deține datorită acestei temeri și nu dorește să se pună sub protecția acestei țări, iar ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

13. La caz însă, reclamanta, în anul 2021, a plecat legal din țara sa de origine - Federația Rusă, în Ucraina, unde nu și-a perfectat permis de ședere, locuind în Ucraina în baza vizei, iar la 01.08.2022 a părăsit teritoriul Ucrainei, din cauza războiului și din cauza că îi expirase viza, venind în Republica Moldova unde a solicitat azil.

14. Totodată, instanța de apel a reținut ca conținutul Deciziei contestate este suficient de clar și motivat, fiind redată argumentarea deciziei luate, nefiind prezentate nici Inspectoratului General pentru Migrație în cadrul procedurii administrative și nici instanței în cadrul examinării pricinii în fond, careva probe

pertinente, concludente și admisibile, care ar demonstra alegațiile reclamantei/apelante privind prezența unor temeri bine întemeiate, datorită cărora ultima nu se poate afla sub protecția țării, a cărei cetățenie o deține, sau că datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

15. Or, Vidieva Olga nu a prezentat careva probe care atestă că ea ar avea probleme cu autoritățile naționale și nu are impedimente de a reveni în țara sa de origine – Federația Rusă. Consecvent, ultima și-a manifestat voința de a solicita azil, doar cu scopul reglementării șederii pe teritoriul Republicii Moldova, singurul argument invocat în acest sens fiind lipsa elementului de siguranță.

16. De asemenea instanța de apel a reținut că Vidieva Olga a negat faptul că în privința sa au fost aplicate careva acte de persecuție, aceasta părăsind țara în mod legal, în lipsa motivelor de constrângere bazate pe persecuție.

17. Astfel, lipsa unor acțiuni ce ar fi fost întreprinse sau care ar putea fi întreprinse împotriva sa, care ar pune în pericol viața sau integritatea reclamantei/apelante Olga Vidieva, nefiind probată existența unei temeri întemeiate și justificate, precum și a unei probabilități reale că în cazul întoarcerii în țara sa de origine, viața și integritatea corporală a ultimei putînd fi puse în pericol, și nefiind prezentate suficiente probe pentru a considera că există o probabilitate rezonabilă ca solicitantul de protecție internațională să fie supus acțiunilor ce ar duce la încălcarea drepturilor sale fundamentale, care să constituie acte de persecuție, instanța de apel a constatat inexistența circumstanțelor ce ar face aplicabile prevederile art. 45 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 270 privind azilul în Republica Moldova.

18. Or, pentru a fi anulat un act administrativ, Vidieva Olga exercitând dreptul său la acțiune, urma nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

19. La 23 septembrie 2025, Vidieva Olga, reprezentată de avocata Negru Cristina, a declarat recurs împotriva deciziei din 17 iunie 2025 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului și casarea integrală a deciziei cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

ARGUMENTELE RECURSULUI

20. În motivarea recursului, Vidieva Olga, reprezentată de avocata Negru Cristina, a susținut că instanța de apel a aplicat eronat prevederile legale relevante și a omis examinarea detaliată a circumstanțelor esențiale ale cauzei, astfel că concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

21. Consideră recurenta că, instanța de apel în lipsa unui suport probatoriu concludent și fără argumente certe, a respins cererea de apel fără a se expune asupra tuturor aspectelor de drept și de fapt ale litigiului.

22. Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale.

23. Prin referința din 03 octombrie 2025, Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Azil și Apatridie, a solicitat respingerea cererii de recurs depuse de Vidieva Olga, reprezentată de avocata Negru Cristina.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

24. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

25. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen”

26. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

27. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

28. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată atestă că decizia motivată a fost notificată recurenților la 23 septembrie 2025, iar recursul a fost depus, cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

29. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

30. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

31. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în cererea de recurs, nu relevă temeuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurată.

32. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

33. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

34. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea

tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

35. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

37. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

38. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

39. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Vidieva Olga, reprezentată de avocata Negru Cristina.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni